

रमारमयन्स्वोयानीन्द्रियाणिरमयते केनसाधनेनरमयन्तदाह अतीवसुललितयागत्यायोविलासस्तेनविलसितोरुचिरहासलेशोमंदस्मितं तत्स
हितोऽवलोकएवलोलातयाकिंचिदुत्तंभितमुत्तुंगितंसुंदरंयद्भूमंडलंतेनसुभगंवदनारविंदंतस्यश्रिया ॥१६॥ तद्गर्तृभिः दिवसाधिष्ठातृभिरुपेता ॥
॥१७॥ सर्वैर्गुणविशेषैः श्रेष्ठवस्तुभिर्विलक्षितोलक्षीकृतआत्मायस्य आकूतीनांक्रियाणांचित्तीनांज्ञानानांचेतसांसंकल्पाध्यवसायादीनांविशेषा
णांतत्तद्विषयाणांषोडशकलांशाएकादशेन्द्रियपंचविषयलक्षणायस्य छंदोमयायवेदोक्तकर्मप्राप्यायअन्नमयायअन्नोपष्टभ्यत्वात् अमृतमया
यपरमानंदाविष्कारत्वात् सर्वमयायसर्वविषयत्वात् सहसेओजसेबलायतद्धेतुत्वात् ॥१८॥ त्वत्कामेनैवत्वत्सेवकत्वादहंकृतार्थाऽस्मि अन्यकामन

अतीवसुललितगतिविलासविलसितरुचिरहासलेशावलोकलीलयाकिंचिदुत्तंभितसुंदरभ्रमंडलसुभगव
दनारविंदश्रियारमारमयन्निन्द्रियाणिरमयते ॥ १६ ॥ तद्गवतोमायामयरूपंपरमसमाधियोगेनरमादेवी
संवत्सरस्यरात्रिषुप्रजापतेर्दुहितृभिरुपेताऽहस्सुचतद्गर्तृभिरुपास्तेइदंचोदाहरति ॥ १७ ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ओं न
मो भगवते हृषीकेशाय सर्वगुणविशेषैर्विलक्षितात्मने आकूतीनांचित्तीनांचेतसांविशेषाणांचाधिपतये षोड
शकलाय छंदोमयायान्नमयायामृतमयायसर्वमयायसहसेओजसेबलायकांतायकामायनमस्ते उभयत्र
भूयात् ॥ १८ ॥ स्त्रियो व्रतैस्त्वाहृषिकेश्वरं स्वतोत्पाराध्य लोके पतिमाशासतेऽन्यम् ॥ तासां न ते वै परिपांत्य पत्यं
प्रियं धनायूंषियतोऽस्वतंत्राः ॥ १९ ॥ सवैपतिः स्यादकुतोभयः स्वयंसमंततः पाति भयातुरं जनम् ॥ स एक ए
वेतरथामिथोभयं नैवात्मलाभादधिमन्यते परम् ॥ २० ॥

यातुत्वामर्च्यो न परिपूर्णमनोरथाः स्युरित्याह स्त्रिय
इति स्वतएव हृषीकाणामीश्वरं पतिसंतं त्वामाराध्ययाः स्त्रियोऽन्यं पतिं प्रार्थयन्ते पतिकामानां हिकामाराधनं व्रतेषु प्रसिद्धं तासामपत्यादीनिते पतयो
न पातुं शक्ताः ॥ १९ ॥ अतस्ते पतय एव न भवन्तीत्याह सवा इति सचैवं भूतः पतिः भवानेक एव नान्यो यो भवानात्मलाभात् परमन्यदधिकं न मन्यत इ
तरथाऽन्याधीनसुखस्य न स्वतंत्रता स्वतंत्रनानात्वे च मंडलेश्वराणामिव मिथोभयं स्यादित्यर्थः ॥ २० ॥